

ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆ



ಮುಸ್ತಾಫ್ ಕೆ.ಎಚ್

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸೌಹಿತ್ಯ

ರಸ್ತೇಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಇಟ್ಟವಾಗುವ ವಿಭಾರವೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚ ಮಗುವಿನಂತೆ ಬಸ್ತು, ಕಾರುಗಳ ಕಿಟಕಿಯ ಪಕ್ಕ ಪುಳಿತು ಗ್ರಾಮ, ನಗರ, ಕೇಡ, ಖರಚ, ಮಡಂಬ, ಪಶುನ, ದ್ರೋಣಮುಖಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತು ಹೋಗುವುದು. ಅಂದರೆ ಜಲಿಸುವ ಉರುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತಾವು ತಲುಪೇಕಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪುವುದು. ಈ ಮದ್ದೆ ಚಲಿಸುವ ಗಿಡಗಳು, ಮರಗಳು, ಬಳ್ಳಿಗಳು, ಬಯಲು, ಹೊಲ-ಗಡ್ಡೆ, ಮನುಷ್ಯ ಮುಖಗಳು, ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಅಂಗಡಿಗಳು, ಹೋಟೆಲುಗಳು, ಮದುವೆ ಮಂಟಪಗಳು, ವಾಟಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ನೇತು ಹಾಕಿರುವ ಬೋರ್ಡೆಗಳು ಹಿಂಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಯೋ, ಕಣ್ಣು ತೆಸ್ಸಿಸಿಯೋ ಹೋಗಬಹುದಾದ ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಯಾಣದುಡ್ಕಿತ್ತು ಒಂದು ಅನುಭೂತಿಯಾಗಿಯೋ, ಪ್ರಯಾಣದ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಯಾಣಕರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾಸವೇ ಇರಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಯಾಣವೇ ಇರಲಿ ಹಸಿದಾಗ ಹೋಟೆಲುಗಳ ಕದ ತಟ್ಟುವ, ರಚಿಯಾದದ್ದನ್ನು ಉಣಿವು ಅಯ್ದಿಯು ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೆ.

ಕನಾಟಕದೊಳಗೆ ಹಲವು ಉರುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕೆಂಪು ಬಿಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಬಸ್ತುಗಳು ನಿಲಾಳಣದಲ್ಲಿ ಉಟಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಂಪು ಬಸ್ತುಗಳು ಉಟ, ತಿಂಡಿ, ಕಾಫಿಗೆ ಒಂದೋ ಬಸ್ತು ನಿಲಾಳಣ ಅಥವಾ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಅನುಮತಿಸಿದ ಹೋಟೆಲುಗಳ

